

lignende gælder sikkert de andre Linier, og der vil sikkert kunne spares ikke saa smaa Summer ad denne Vej.

Jeg skal dernæst omtale de lokale Forhold, jeg ønsker fremmede, og skal der begynde med Stiftsmuseet i Maribo. Det blev bygget i 1889 og taget i Brug i 1890. Byggearbejdet blev ledet af Professor Ove Petersen, den samme, som havde Ledelsen af Byggeforetagendet ved det kgl. Teater. Det har i indeværende Finansaar vist sig, at Bygningen er komplet raadden, lige fra Taganlægget til de nederste Gulve, og dette skyldes en uheldig Konstruktion i Bygningen, idet det flade Taganlæg ikke er ført ud over den ca. 1 Alen brede Gesims. Vandet er derfor trængt ned gennem Gesimsen, ind i Murene og har sat Svamp i alt Træværket, saa at man allerede har maattet opbryde det nederste Gulv og lægge Jernbjælker. I Stueetagen har man maattet save en betydelig Ende af den Gang indlagte Fyrrebjælker og øge dem med Bjælker af Egetræ samt lagt nyt Gulv omkring ved Ydermuren i alle Etager. Museet er ikke i Stand til at afholde en saa betydelig Udgift ved egen Hjælp. Det er ikke i Besiddelse af nogle Midler. Det har ganske vist 2,000 Kr., men disse 2,000 Kr. ville i Aar gaa med til et nyt Gadeanlæg og forskellige andre Ting. Den Reparation, som nu maa foretages paa Bygningen, anslaaes efter en Taksation af en Professor Petersen fra Kjøbenhavn til 10,865 Kr. Men det har vist sig, at man, efterhaanden som Reparationsarbejdet skrider frem, stadig støder paa flere forraadnede Dele i Bygningen, hvilket yderligere vil medføre en Udgift af lidt over 1,000 Kr. Da Bygningen blev opført, skød Statskassen 16,000 Kr. til. Museets Opførelse kostede 66,000 Kr., hvoraf de andre 50,000 Kr. tilvejebragtes ved private Midler. Saaledes skænkede afdøde Grev Knuth til Knuthenborg 40,000 Kr., de andre 10,000 Kr. samledes sammen blandt Borgerne i Maribo, saa at man blev i Stand til at rejse den Bygning, der nu staar til Dels ødelagt af Svamp. Det aarlige Bidrag, der hidtil har været tegnet til Vedligeholdelse og Reparation af Bygningen, androg fra Begyndelsen 800 Kr., men er nu gaaet ned til 300 Kr. Man ser altsaa, at Folk trække sig tilbage, ikke længere ønske at være med til at vedligeholde Bygningen. Der er, som sagt, ingen Midler, og jeg tror, at det er Statskassens uafviselige Pligt at være med til at istandsætte denne Bygning. Museet er i sin Helhed ret godt; det omfatter ca. 4,000 Nummerer og deriblandt ret gode Ting.

Besøget andrager 4—5,000 Personer aarlig, og der kommer mange Foreninger og Skoler. I Aaret 1900 har der været 1300 Skolebørn. Der er meget at lære for den opvoksende Ungdom, naar de ofte kunne aflægge Besøg paa et saadant Museum. Naar man betænker, at Befolkningen paa de fra Hovedstaden fjernt liggende Øer ikke have Lejlighed til at komme ind og tage Hovedstadens Museer i Øjesyn, er der yderligere Grund til, at Statskassen træder hjælpende til ved denne Lejlighed, og jeg skal derfor paa det varmeste anbefale de to Andragender, som ere indsendte til Ministeriet, om at faa Tilskud til Istandsættelse af Museumsbygningen.

Den næste Sag, jeg skal omtale med et Par Ord, vedrører en Forbindelse mellem Syltholm og Femern. Det vil erindres, at der i forrige Samling indkom et Andragende fra en Del Beboere, hvori de bade om en Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om Anlæg af en Havn ved Syltholm og Oprettelse af en Forbindelse mellem den og Femern. Der blev ikke noget af denne Kommissions Nedsættelse forrige Aar. Nu have en Del Institutioner været samlede i Maribo den 16de September, saaledes at samtlige Sogne- raad paa Lolland, Amtsraad og Byraad og samtlige Mejerier forsamledes i et Antal af 200 Personer. Der vedtoges enstemmig atter i Aar at indgaa til Regeringen med Anmodning om at faa nedsat denne Kommission. Jeg holder nu ikke ret meget af Kommissioner. Jeg vilde hellere have, at der skulde skrides til det reelle Arbejde, og det kan gerne være, at det ikke er nødvendigt at nedsætte en Kommission. Hvis Regeringen finder Anledning til at gøre noget for denne Route, kan den sikkert nok ogsaa ad anden Vej skaffe sig de Oplysninger, som tiltrænges. For mig staar det saaledes, at dette er en meget betydningsfuld Route; vi kunne ad den Vej faa en meget betydningsfuld Forbindelse med Hamborg og det Vest-Europa, som ikke alene vil komme Lolland-Falster, men ogsaa det sydlige Sjælland, ja jeg kan godt sige den største Del af Sjælland til gode. Jeg vil derfor meget anmode Regeringen om at overveje denne Sag.

Anton Jensen: Jeg vil gerne have Lov til at tale lidt om de kirkelige Forhold. Jeg har ikke hørt, at nogen af de ærede Medlemmer under denne Finanslovbehandling er kommet ind derpaa. Allerførst vil jeg bringe en Tak til den højterede Kultusminister for de administrative Skridt i